

Гиздавето слънчице.

здигна се на небето гиздавето слънчице; то започна да прѣска навсѣкждѣ златнитѣ си лѣчи и да разбужда земята.

Първиятъ лѣчъ полетѣ и падна върху чучулигата. Тя трепна крилца, изхвъркна изъ гнѣздото си, понесе се високо, високо въ небесата и подкачи своята сладка пѣсенъ: „Ахъ, какъ хубаво се диша чистия сутришенъ въздухъ! Колко е хубаво и приятно!...

Вториятъ лѣчъ падна върху зайчето. Размърда то дългитѣ си ушички, и весело заскача по роснитѣ ливади; тръгна да търси сочна трѣвица за да си закуси.

Третиятъ лѣчъ падна въ курника. Пѣтелятъ заплѣска крилѣ и се провикна: „Кукуругу-у-у“! Кокошкитѣ се разшаваха, закудкудякаха, започнаха да ровятъ изъ боклука и си търсятъ зрънца.

Четвъртиятъ лѣчъ огръя пчелния кошерь. Изпълзѣ пчелицата отъ восъчната си килийка, подаде се на прозорчето, разпери крилца и бръмъ,